

FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

[C - 2006/00784]

7 SEPTEMBER 2006. — Ministeriële omzendbrief GPI 52 inzake de wet van 1 april 2006 betreffende de agenten van politie, hun bevoegdheden en de voorwaarden waaronder hun opdrachten worden vervuld

Aan de Heren Provinciegouverneurs,

Aan Mevrouw de Gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad,

Aan de Dames en Heren Burgemeesters,

Aan de Heer Commissaris-generaal van de federale politie,

Aan de Dames en Heren Korpschefs van de lokale politie,

Aan de Heer Inspecteur-generaal van de algemene inspectie van de federale politie en aan de lokale politie,

Aan de Heer Voorzitter van het Vast Comité van Toezicht op de politiediensten (hierna genoemd « Comité P »).

Ter informatie :

Aan de Dames en Heren arrondissementscommissarissen,

Aan de Heer Directeur-generaal van de Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid,

Aan de Heer Voorzitter van de Vaste Commissie van de lokale politie.

Mevrouw, Mijnheer de Gouverneur,

Mevrouw, Mijnheer de Burgemeester,

Mevrouw, Mijnheer de Korpschef,

Mijnheer de Commissaris-generaal,

Mijnheer de Inspecteur-generaal,

Mijnheer de Voorzitter van het Comité P,

Dames en Heren,

1. Inleiding

De wet betreffende de agenten van politie, hun bevoegdheden en de voorwaarden waaronder hun opdrachten worden vervuld (hierna genoemd « de wet betreffende de agenten van politie »), voert het Akkoord van de Regering van 12 juli 2003 uit. Dit akkoord strekt ertoe om de bevoegdheden van de hulpagenten van politie uit te breiden, zodat de politieambtenaren zich zouden kunnen concentreren op de uitvoering van « echte politieopdrachten ». De uitbreiding van de bevoegdheden van de ex-hulpagenten van politie beantwoordt bovendien aan de gewettigde verwachting van de bevolking, in het bijzonder met betrekking tot hun interventiemogelijkheden in geval van heterdaad.

De wettelijke bepalingen betreffende het wegverkeer, de wet op het politieambt (hierna genoemd « WPA ») en de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus (hierna genoemd « WGP »), werden in dat verband aangepast.

2. Nieuwe benaming

De benaming « hulpagent van politie » wordt vervangen door de benaming « agent van politie ». Gelet op het feit dat de verandering van graadsbenaming van rechtswege geschiedt, moet er voor de vroeger benoemde hulpagenten geen nieuw benoemingsbesluit worden genomen.

De wet betreffende de agenten van politie geeft verder aan de Koning de bevoegdheid om de terminologie van de verschillende van kracht zijnde wettelijke bepalingen in die zin aan te passen, door de termen « hulpagent van politie » te vervangen door « agent van politie ».

Sinds het van kracht worden van de wet betreffende de agenten van politie, meer bepaald op 10 mei 2006, moeten de termen « agent van politie » in de door hen opgestelde processen-verbaal worden gebruikt.

3. Statuut van de agent van politie

3.1. De bepalingen betreffende de aanwerving (artikel 117 WGP)

Overeenkomstig het vroeger artikel 117 in fine, WGP, waren de hulpagenten van politie ofwel statutaire personeelsleden, ofwel werden zij aangeworven op basis van een arbeidsovereenkomst, terwijl de andere leden van het operationele kader steeds statutair waren. De wet betreffende de agenten van politie voorziet voortaan dat zij prioritair als statutair worden aangeworven en dat hun aanwerving als contractuelen slechts onder zeer duidelijk omschreven voorwaarden kan geschieden. Zo kunnen zij slechts op basis van een arbeidscontract worden aangeworven als hun betrekking wordt gefinancierd door tijdelijke of wisselende middelen of wanneer de te vervullen opdrachten van tijdelijke, bijzondere of deeltijdse aard zijn.

SERVICE PUBLIC FEDERAL INTERIEUR

[C - 2006/00784]

7 SEPTEMBRE 2006. — Circulaire ministérielle GPI 52 relative à la loi du 1^{er} avril 2006 sur les agents de police, leurs compétences et les conditions d'exercice de leurs missions

A Messieurs les Gouverneurs de province,

A Madame la Gouverneur de l'arrondissement administratif Bruxelles-Capitale,

A Mesdames et Messieurs les Bourgmestres,

A Monsieur le Commissaire général de la Police fédérale,

A Mesdames et Messieurs les Chefs de corps de la Police locale,

A Monsieur l'Inspecteur général de l'Inspection générale de la Police fédérale et de la Police locale,

A Monsieur le Président du Comité permanent de contrôle des services de police (dénommé ci-après « Comité P »).

Pour information :

A Mesdames et Messieurs les Commissaires d'arrondissement,

A Monsieur le Directeur général de la Direction générale Politique de Sécurité et de Prévention,

A Monsieur le Président de la Commission permanente de la Police locale.

Madame, Monsieur le Gouverneur,

Madame, Monsieur le Bourgmestre,

Madame, Monsieur le Chef de corps,

Monsieur le Commissaire général,

Monsieur l'Inspecteur général,

Monsieur le Président du Comité P,

Madame, Monsieur,

1. Introduction

La loi relative aux agents de police, à leurs compétences et aux conditions d'exercice de leurs missions (dénommée ci-après « la loi relative aux agents de police ») exécute l'Accord de Gouvernement du 12 juillet 2003 qui exprimait la volonté d'étendre les attributions des agents auxiliaires de police afin de permettre aux fonctionnaires de police de se concentrer sur l'exercice des « véritables missions de police ». La redéfinition des compétences des ex-agents auxiliaires qu'elle opère en conséquence répond en outre aux attentes légitimes de la population, notamment quant à leurs possibilités d'intervention en cas de flagrant délit.

Les textes législatifs relatifs à la circulation routière, la loi sur la fonction de police (dénommée ci-après « LFP ») et la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux (dénommée ci-après « LPI »), sont modifiés à cette fin.

2. Nouvelle dénomination

La dénomination « agent auxiliaire de police » a été remplacée par la dénomination « agent de police ». Ce changement de dénomination de grade s'opérant de plein droit, les ex-agents auxiliaires de police ne doivent pas faire l'objet d'un nouvel arrêté de nomination.

La loi relative aux agents de police charge le Roi d'adapter en ce sens la terminologie des diverses dispositions législatives en vigueur, en remplaçant les termes « agent auxiliaire de police » par les termes « agent de police ».

Depuis l'entrée en vigueur de la loi relative aux agents de police, c'est-à-dire depuis le 10 mai 2006, il convient d'utiliser les termes « agent de police » sur les procès-verbaux qu'ils rédigent.

3. Statut de l'agent de police

3.1. Les règles en matière d'engagement (article 117 LPI)

En application de l'ancien article 117, in fine, de la LPI, les agents auxiliaires de police étaient soit des membres statutaires du personnel, soit engagés dans les liens d'un contrat de travail, les autres membres du cadre opérationnel étant, quant à eux, statutaires de plein droit. La loi relative aux agents de police consacre désormais la primauté de l'engagement statutaire de ces derniers et n'autorise leur recrutement en qualité de contractuels qu'à certaines conditions bien précises. Ils ne pourront ainsi être engagés sur la base d'un contrat de travail que si leur emploi est financé par des ressources temporaires ou variables ou s'il s'agit d'accomplir des missions temporaires, spécifiques ou à temps partiel.

Deze nieuwe regel brengt geen enkel gevolg teweeg voor de (hulp-) agenten die vóór de inwerkingtreding van de wet betreffende de agenten van politie contractueel werden aangeworven. De artikelen VII.II.50 en VII.II.51 RPPol inzake de mogelijkheid tot statutarisering van de (hulp-) agenten van politie blijven op hen toepasbaar.

3.2. De leiding (artikel 7 WPA)

Artikel 7, eerste lid, WPA, wordt toepasselijk gemaakt op de agenten van politie en bevestigt aldus hun ondergeschiktheid aan de exclusieve leiding van de meerderen van de politiedienst waartoe zij behoren.

4. Uitrusting van de agent van politie

4.1. De bewapening

In uitvoering van artikel 141 WGP werd een ontwerpbesluit betreffende de bewapening van de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus (1), uitgewerkt. In afwachting van de inwerkingtreding van dit nieuw koninklijk besluit, blijft de oude reglementering betreffende de bewapening van de politiediensten van vóór de hervorming van toepassing (2).

Overeenkomstig artikel 24 van het koninklijk besluit van 26 maart 2001 wordt de bewapening van de agenten van politie bepaald door het koninklijk besluit van 10 april 1995 (3), de ministeriële omzendbrief POL 26bis (4) en de omzendbrief POL 37ter (5).

Krachtens deze reglementeringen (6) bestaat de reglementaire bewapening van de agenten uitsluitend uit neutraliserende middelen (verstuiver van kleine inhoud, met traangas of elk ander neutraliserend product (pepperspray)). De slagwapens (matrak) en vuurwapens zijn slechts aan de politieambtenaren toegekend.

De wet betreffende de agenten van politie wijzigt ter zake niets en het voornoemd ontwerp van koninklijk besluit herneemt de huidige reglementering. De agenten van politie zijn dus niet gemachtigd een slag- of vuurwapen te dragen, noch, a fortiori, dit te gebruiken.

4.2. Het dragen van handboeien

Het gebruik van handboeien door leden van de politiediensten is geregeld door de artikelen 1 en 37 WPA, daar dit een dwangmaatregel uitmaakt.

Het koninklijk besluit betreffende het uniform van de geïntegreerde politie (7), regelt de toekenningmodaliteiten van de handboeien. Overeenkomstig artikel 8 van dit besluit wordt de dracht van de handboeien door de leden van het operationeel kader aan de beoordeling van de korpschef of de dienstchef overgelaten. De beslissing van deze laatste zal onder meer rekening houden met de bevoegdheden toegekend aan de agenten van politie, in het bijzonder in geval van heterdaad en inzake het toezicht op aangehouden personen

5. Bevoegdheid *ratione loci* van de agenten van politie (artikel 45 WPA)

Geen enkele wettelijke of reglementaire bepaling maakte uitdrukkelijk melding van de territoriale bevoegdheid van de hulpagenten van politie. Artikel 45 WPA was niet op hen van toepassing, aangezien deze agenten geen politieambtenaren zijn (8).

De wet betreffende de agenten van politie maakt een einde aan die juridische onzekerheid door artikel 45 WPA toepasselijk te maken op de agenten van politie. Overeenkomstig het nieuwe artikel 45 WPA vervullen de agenten van politie hun opdrachten in principe op het grondgebied van de politiezone, ook al zijn zij, net zoals de politieambtenaren van de lokale politie, bevoegd om ze te vervullen op het geheel van het grondgebied van het Rijk, bijvoorbeeld in het raam van de Hycap. De aan de agenten van politie toegekende nieuwe bevoegdheden bieden immers de mogelijkheid aan de politiezones om deze agenten in steun te leveren in het raam van de toepassing van de ministeriële richtlijn MFO2 (9).

De agenten van politie die zijn aangeworven bij een dienst van de federale politie, voeren hun opdrachten in principe uit op het bevoegdheidsterritorium van deze dienst.

6. Bevoegdheid *ratione materiae* van de agenten van politie

6.1. Algemene bevoegdheden van de agenten van politie

Artikel 117 WGP bepaalt dat de agenten van politie geen politieambtenaren zijn, maar dat zij bekleed zijn met een beperkte politiebevoegdheid. Zij hebben enkel de bevoegdheden die hen door bijzondere wettelijke bepalingen worden toegekend. Aldus kunnen de agenten, overeenkomstig artikel 58 WGP, geen enkele andere opdracht van bestuurlijke of gerechtelijke politie uitoefenen dan deze die hen zijn toegekend inzake de politie van het wegverkeer en die om toe te zien op de naleving van gemeentelijke politieverordeningen.

De wet betreffende de agenten van politie onderwerpt deze laatste aan de toepassing van bepaalde bepalingen van de WPA en legt de vorm en de voorwaarden van de uitvoering van hun opdrachten vast, zonder evenwel, en dit moet uitdrukkelijk worden benadrukt, te raken aan het door de WGP gemaakte principieel onderscheid tussen politieambtenaren bekleed met een algemene politiebevoegdheid en agenten van politie bekleed met een beperkte politiebevoegdheid.

Cette nouvelle règle n'implique aucune conséquence pour les agents (auxiliaires) de police engagés sous contrat avant l'entrée en vigueur de la loi relative aux agents de police. Les articles VII.II.50 et VII.II.51 PJPOL relatifs à la possibilité de statutarisation des agents (auxiliaires) de police leur sont toujours applicables.

3.2. La direction (article 7 LFP)

L'article 7, alinéa 1^{er}, de la LFP est rendu applicable aux agents de police et confirme ainsi leur soumission à la direction exclusive des supérieurs du service de police auquel ils appartiennent.

4. Equipement des agents de police

4.1. L'armement

En exécution de l'article 141 LPI, un projet de réglementation relative à l'armement de la police intégrée, structurée à deux niveaux (1), a été élaboré. Dans l'attente de l'entrée en vigueur de ce nouvel arrêté royal, l'ancienne réglementation portant sur l'armement des services de police d'avant-réforme est toujours d'application (2).

Conformément à l'article 24 de l'arrêté royal du 26 mars 2001, l'armement des agents de police est déterminé par l'arrêté royal du 10 avril 1995 (3), la circulaire ministérielle POL 26bis (4) et la circulaire POL 37ter (5).

En vertu de ces réglementations (6), l'armement réglementaire des agents de police est exclusivement constitué de moyens incapacitants (aérosol de petite capacité contenant du gaz lacrymogène ou tout autre produit incapacitant (pepperspray)). Les armes de frappe (matraque) et à feu ne sont attribuées qu'aux fonctionnaires de police.

La loi relative aux agents de police n'apporte aucune modification en la matière et le projet d'arrêté royal précité reprend l'actuelle réglementation. Les agents de police ne sont dès lors pas autorisés à porter ni, a fortiori, à utiliser une arme de frappe ou une arme à feu.

4.2. Le port de menottes

L'utilisation de menottes par les membres des services de police est régie par les articles 1^{er} et 37 LFP en ce qu'elle constitue un acte de contrainte.

L'arrêté royal relatif à l'uniforme de la police intégrée (7) fixe les modalités d'attribution des menottes. Conformément à l'article 8 de cet arrêté, le port de menottes par les membres du cadre opérationnel est laissé à l'appréciation du chef de corps ou de service. La décision de ce dernier tiendra, notamment, compte des nouvelles compétences attribuées aux agents de police, en particulier en cas de flagrant délit et en matière de surveillance des personnes arrêtées.

5. Compétence *ratione loci* des agents de police (article 45 LFP)

Aucune disposition légale ou réglementaire ne faisait explicitement mention de la compétence territoriale des agents auxiliaires de police. L'article 45 LFP ne leur était en effet pas applicable puisque ces agents ne sont pas des fonctionnaires de police (8).

La loi relative aux agents de police met fin au flou juridique existant en la matière en rendant l'article 45 LFP applicable aux agents de police. Aux termes de ce nouvel article 45, les agents de police exercent, en principe, leurs missions sur le territoire de la zone de police, bien qu'étant, comme les fonctionnaires de police de la police locale, compétents pour les exécuter sur l'ensemble du territoire national, par exemple dans le cadre de l'Hycap. Les nouvelles compétences attribuées aux agents de police permettent en effet aux zones de police de fournir ces derniers en appui en application de la directive ministérielle MFO2 (9).

Les agents de police engagés par la police fédérale, au sein d'un service exerçant ses missions sur un territoire déterminé, exercent, en principe, leurs missions sur ledit territoire.

6. Compétences *ratione materiae* des agents de police

6.1. Compétences générales des agents de police

L'article 117 de la LPI dispose que les agents de police ne sont pas des fonctionnaires de police mais qu'ils sont revêtus d'une compétence de police restreinte. Ils ne jouissent que des pouvoirs qui leur sont attribués par des dispositions légales particulières. Ainsi, selon l'article 58 de la LPI, les agents de police ne peuvent exercer aucune mission de police administrative ou judiciaire autre que celles qui leur sont attribuées en matière de police de la circulation routière, ainsi que celle de veiller au respect des ordonnances de police communales.

La loi relative aux agents de police soumet ces derniers à l'application de certaines dispositions de la LFP et définit la forme et les conditions d'exercice de leurs missions, sans pour autant, et il est essentiel de le souligner, porter atteinte à la distinction de principe opérée par la LPI entre les fonctionnaires de police, dotés d'une compétence policière générale, et les agents de police, revêtus d'une compétence de police restreinte.

De agenten van politie krijgen zo de bevoegdheid om bijstand te verlenen aan de politieambtenaren voor de uitvoering van bepaalde opdrachten (zie punten 7.2. en 7.6.). Het verlenen van bijstand door agenten van politie geschiedt principieel slechts punctueel. Deze bevoegdheid moet als subsidiair worden beschouwd en kan nooit als permanente, gestructureerde opdracht worden uitgevoerd.

Het is niet de bedoeling van de wetgever om agenten van politie in te zetten in plaats van politieambtenaren, bvb. in de samenstelling van de interventiepatrouilles. Daar de agenten van politie over een volle bevoegdheid inzake wegverkeer beschikken, kunnen in het raam van deze materie daarentegen wel al dan niet gemengde patrouilles worden ingezet.

Naast de voornoemde bevoegdheden hebben de agenten een algemeen veiligheidstoezicht buiten het toepassingsgebied van het verkeersreglement en voeren zij een zeker aantal administratieve taken uit die inherent zijn aan de werking van een politiedienst (10).

6.2. Bijzondere bevoegdheden van de agenten van politie in het raam van het wegverkeer

6.2.1. Vaststelling van de verkeersongevallen (artikel 58 WGP)

De agenten van politie zijn bevoegd om door middel van proces-verbaal de inbreuken op de wet over het wegverkeer (11) en haar uitvoeringsbesluiten (12) vast te stellen.

Vóór de wet betreffende de agenten van politie varieerde deze bevoegdheid al naargelang het een ongeval met stoffelijke schade betrof dan wel of het ging over een ongeval met gekwetsten of doden, waarbij de hulpagenten bij deze laatste categorie niet mochten optreden.

Om een einde te stellen aan die situatie, die geen enkele meerwaarde opleverde voor het goede verloop van het onderzoek en praktische moeilijkheden opleverde, en om te vermijden dat de tussenkomst van een agent van politie als onwetmatig zou worden beschouwd in het geval dat hij tussenkomt bij een verkeersongeval dat later werd gekwalificeerd als onvrijwillige slagen en verwondingen of een ander misdrijf voorzien door het Strafwetboek, heeft de wet betreffende de agenten van politie een nieuw tweede lid toegevoegd aan artikel 58 WGP, dat de agenten van politie thans bevoegd maakt om een verkeersongeval, welke de omstandigheden ervan ook mogen zijn, vast te stellen en daarover proces-verbaal op te stellen.

6.2.2. Vaststelling in het raam van het parkeren

Paragraaf 2, tweede lid, van artikel 29 van de wet over het wegverkeer (13), depenaliseert het niet naleven van de reglementen betreffende het parkeren voor beperkte tijd, het betalend parkeren en het parkeren op plaatsen voorbehouden voor bewoners. Tot een door de Koning te bepalen datum kunnen deze feiten echter nog worden vastgesteld door de agenten van politie met het oog op de vestiging van een parkeerretributie of -belasting opgelegd door de gemeenten, verschuldigd krachtens de wet van 22 februari 1965 (14).

6.2.3. Wetgeving betreffende het vervoer over de weg, het spoor of de waterwegen

Hoewel artikel 58 WGP expliciet vermeldt dat de agenten van politie bevoegd zijn met betrekking tot het wegverkeer, wordt deze bevoegdheid in deze materie hen niet automatisch toegekend. De wetten en reglementen dienaangaande moeten de agenten van politie uitdrukkelijk vermelden als agenten die bevoegd zijn voor de toepassing ervan.

De wet betreffende de agenten van politie werkt de dubbelzinnigheden inzake de hen toegekende bevoegdheden weg door de terminologie van de ter zake van kracht zijnde teksten aan te passen aan de nieuwe politiestructuur.

Aldus maakt artikel 4 van de wet van 18 februari 1969 betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over de weg, de spoorweg of de waterweg (15), het geheel van de leden van het operationeel kader van de federale en lokale politie bevoegd om de sterke arm te verlenen aan de gekwalificeerde ambtenaren die moeten toezien op de uitvoering van deze wet.

6.3. Administratieve taken (artikel 25 WPA)

De omzendbrief van 16 februari 1999 betreffende de administratieve taken van de politiediensten (16) suggereerde dat artikel 25 van de WPA, dat bepaalt dat administratieve taken aan politieambtenaren slechts mogen worden toevertrouwd door of krachtens een wet, tevens van toepassing zou moeten worden gemaakt op de agenten van politie. De wet betreffende de agenten van politie past voornoemd artikel 25 in die zin aan.

De termen « administratieve taken » omvatten hier vanzelfsprekend de verschillende taken opgenomen in voornoemde omzendbrief van 1999 en niet de opdrachten van administratieve of logistieke aard zoals de archivering, verschillende bureau opdrachten of nog het onthaal op het commissariaat, waarvoor de agenten van politie kunnen worden ingezet op basis van de omzendbrief POL37.

Une compétence d'assistance aux fonctionnaires de police pour l'exécution de certaines missions est ainsi attribuée aux agents de police (voir points 7.2. et 7.6.). L'assistance ainsi fournie n'est en principe que ponctuelle. Cette compétence doit être considérée comme subsidiaire et ne peut donc jamais consister en une mission structurelle permanente.

Le but du législateur n'est en aucun cas de remplacer les fonctionnaires de police par des agents de police, par exemple dans la composition des patrouilles d'intervention. Les agents de police disposant d'une plénitude de compétence en matière de circulation routière, des patrouilles mixtes ou non peuvent, par contre, être constituées en cette matière.

Outre les compétences précitées, les agents de police sont revêtus d'une mission de surveillance générale en dehors du champ d'application de la réglementation sur la circulation routière et d'un certain nombre de tâches administratives inhérentes au fonctionnement d'un corps de police (10).

6.2. Compétences particulières des agents de police en matière de circulation routière

6.2.1. Constatation des accidents de roulage (article 58 LPI)

Les agents de police sont compétents pour constater par procès-verbal les infractions à la loi sur la circulation routière (11) et à ses arrêtés d'exécution (12).

Avant la loi relative aux agents de police, cette compétence variait selon que l'accident de roulage n'avait impliqué que des dégâts matériels ou qu'il avait entraîné des blessures physiques ou la mort, auquel cas les agents auxiliaires de police ne pouvaient procéder aux constatations.

Afin de mettre fin à cette situation qui, en plus de n'apporter aucune plus-value pour le bon déroulement de l'enquête, posait des difficultés pratiques, et d'éviter que la compétence de l'agent de police intervenant soit invalidée lorsqu'une infraction à la police de la circulation était ultérieurement qualifiée de coups et blessures involontaires ou constituait un autre délit prévu par le Code pénal, la loi relative aux agents de police introduit un nouvel alinéa 2 à l'article 58 LPI, lequel précise que les agents de police sont à présent compétents pour constater et dresser procès-verbal d'un accident, quelles que soient les conséquences de celui-ci.

6.2.2. Constatation en matière de stationnement

Le § 2, alinéa 2, de l'article 29 de la loi relative à la circulation routière (13) dépenalise le non-respect des règlements relatifs aux stationnements à durée limitée, aux stationnements payants et aux stationnements sur les emplacements réservés aux riverains. Jusqu'à une date à déterminer par le Roi, ces faits peuvent toutefois encore être constatés par les agents de police en vue d'établir la redevabilité de la rétribution ou de la taxe établie par les communes en exécution de la loi du 22 février 1965 (14).

6.2.3. Législation relative aux transports par route, par chemin de fer ou par voie navigable

Bien que l'article 58 LPI dispose explicitement que les agents de police sont compétents en matière de police de la circulation routière, cette compétence n'est pas immédiate et les lois et règlements adoptés en cette matière doivent inclure les agents de police parmi les agents chargés de leur application.

La loi relative aux agents de police lève les ambiguïtés relatives aux compétences qui leur sont attribuées en adaptant la terminologie des textes en vigueur en la matière à la nouvelle structure policière.

Il en est ainsi de l'article 4 de la loi du 18 février 1969 relative aux mesures d'exécution des traités et actes internationaux en matière de transport par route, par chemin de fer ou par voie navigable (15), lequel désigne maintenant l'ensemble des membres du cadre opérationnel de la police fédérale et de la police locale en tant qu'agents compétents pour prêter main-forte aux agents qualifiés chargés de surveiller l'exécution de cette loi.

6.3. Tâches administratives (article 25 LFP)

La circulaire du 16 février 1999 relative aux tâches administratives des services de police (16) suggérait que l'article 25 de la LFP, lequel dispose qu'il ne peut être attribué de tâches administratives aux fonctionnaires de police que par ou en vertu d'une loi, soit également rendu applicable aux agents de police. La loi relative aux agents de police modifie l'article 25 précité en ce sens.

Les termes « tâches administratives » visent ici bien entendu les différentes tâches reprises dans la circulaire précitée de 1999 et non pas les missions à caractère administratif et logistique, telles que l'archivage, divers travaux de bureau ou encore l'accueil au commissariat, dont les agents de police peuvent être chargés sur base de la circulaire POL 37.

7. Nieuwe bevoegdheden toegekend door de wet betreffende de agenten van politie

7.1. Identiteitscontrole (artikel 58 WGP)

Reeds vóór het bestaan van de wet betreffende de agenten van politie konden deze laatsten bij toepassing van artikel 58, in fine, WGP, binnen de perken van hun bevoegdheden de identiteit van elke persoon die een inbreuk pleegde, controleren.

De wet betreffende de agenten van politie heeft, door een aanpassing van de WPA, de bevoegdheden van de agenten van politie uitgebreid op het vlak van de bijstand aan politieambtenaren, de bewaking van aangehouden personen en de heterdaadsituaties (cfr. Infra). Het voornoemd artikel 58 werd uitgebreid om te verwijzen naar vermelde bevoegdheden. In de nieuwe versie van dit artikel, impliceren de woorden « binnen de bevoegdheden bedoeld in het eerste en het tweede lid » dat de agenten van politie mogen overgaan tot identiteitscontroles in het raam van de uitvoering van hun bevoegdheden inzake het wegverkeer, de gemeentelijke reglementering, de vaststelling van verkeersongevallen, de bijstand aan politieambtenaren, de bewaking van aangehouden personen, de bestuurlijke inbeslagneming en bij heterdaadsituaties.

7.2. Bijstand bij de uitvoering van doorzoekingen van gebouwen en transportmiddelen (artikel 44/13, 1°, WPA)

Daar waar artikel 27 WPA met betrekking tot de bestuurlijke doorzoeking van gebouwen onbebouwde zones en transportmiddelen in geval van ernstig of nakend gevaar voor rampen, onheil of schadegevallen of wanneer de lichamelijke integriteit van personen ernstig wordt bedreigd, deze bevoegdheid voorbehoudt aan politieambtenaren, kent de wet (artikel 44/13 WPA) de bevoegdheid toe tot bijstand van de agenten van politie aan de politieambtenaren bij de uitvoering van die doorzoekingen van gebouwen en transportmiddelen. Hoewel artikel 44/13, 1°, WPA de gebouwen en de transportmiddelen vermeldt, kunnen de agenten van politie eveneens worden gevorderd voor de doorzoeking van onbebouwde zones.

Deze bijstand wordt uitgevoerd op bevel van, naar gelang van het geval, een officier van gerechtelijke of bestuurlijke politie, onder de verantwoordelijkheid van de bevelvoerende officier of de politieambtenaar aan wie steun wordt gegeven en met naleving van de voorwaarden vermeld in artikel 27 WPA.

7.3. Bewaking van aangehouden personen (artikel 44/13, 2°, WPA)

De wet betreffende de agenten van politie maakt de agenten van politie bevoegd om aangehouden personen te bewaken. De ratio legis van deze nieuwe taak is uiteraard dezelfde als deze inzake de fouilleringen van personen (zie infra), gebouwen en transportmiddelen, namelijk het vertrouwen bewaren dat de bevolking stelt in het optreden van de leden van het operationeel kader van de politiediensten en het de politieambtenaren mogelijk maken zich te concentreren op zuivere politieopdrachten, met name door aan de agenten van politie opdrachten toe te vertrouwen die geen uitgebreide politiebevoegdheid behoeven. Het doel van de wetgever is niet om de agenten van politie deze taken alleen te laten uitvoeren. Zij voeren deze opdracht uit onder de verantwoordelijkheid van een officier van bestuurlijke politie (art. 31 en 34 WPA) of van gerechtelijke politie (art. 15 WPA) die het bevel heeft gegeven.

Het is belangrijk te preciseren dat deze bevoegdheid enkel wordt uitgeoefend inzake de bewaking van aangehouden personen en dat zij niet andere activiteiten met betrekking tot aangehouden, gevangen of opgehouden personen omvat, zoals bijvoorbeeld de overbrenging of de uithaling.

7.4. Bestuurlijke inbeslagneming en vraag om hulp of bijstand (artikelen 30, 42 en 44/17 WPA)

Het nieuw artikel 44/17 WPA, stelt de agenten van politie gelijk met politieambtenaren voor de toepassing van de artikelen 30 en 42 WPA.

De eerste gelijkstelling laat aan de agenten van politie toe een voorwerp of een dier dat een gevaar betekent voor het leven of de lichamelijke integriteit van de personen en de veiligheid van goederen, aan de vrije beschikking van zijn eigenaar of bezitter te onttrekken (artikel 30 WPA).

De tweede gelijkstelling laat aan de agenten van politie toe wanneer zij in gevaar gebracht worden bij het vervullen van hun opdrachten of wanneer andere personen in gevaar zijn, de hulp of bijstand van de ter plaatse aanwezige personen te vorderen (artikel 42 WPA).

Aangezien de toekenning van deze bevoegdheden aan de agenten van politie geschiedt door de gelijkstelling van deze laatsten met de politieambtenaren voor de toepassing van de artikelen 30 en 42 WPA, moet de uitoefening van deze nieuwe bevoegdheden door de agenten van politie dan ook conform de voorwaarden, opgenomen in voornoemde artikelen, geschieden.

7.5. Recht om een persoon vast te houden (artikel 44/15, eerste lid, WPA)

7. Nouvelles compétences octroyées par la loi relative aux agents de police

7.1. Contrôle d'identité (article 58 LPI)

Déjà avant la loi relative aux agents de police, ces derniers pouvaient, en application de l'article 58, in fine, de la LPI, contrôler, dans les limites de leurs compétences, l'identité de chaque personne qui a commis une infraction.

La loi relative aux agents de police ayant, par une modification de la LFP, étendu les compétences des agents de police en matière d'assistance aux fonctionnaires de police, de surveillance des personnes arrêtées et de flagrant délit (cfr. Infra), l'article 58 précité a été complété en conséquence afin de faire référence aux dites compétences. Dans la nouvelle version de cet article, les termes « dans les limites des compétences visées aux alinéas 1^{er} et 2 » impliquent ainsi que les agents de police peuvent procéder à des contrôles d'identité dans le cadre de l'exécution de leurs compétences en matière de circulation routière, de réglementation communale, de constatation des accidents de la route, d'assistance aux fonctionnaires de police, de surveillance des personnes arrêtées, de saisie administrative et de flagrant délit.

7.2. Assistance dans le cadre de l'exécution des fouilles de bâtiments et de moyens de transport (article 44/13, 1°, LFP)

Alors que l'article 27 LFP relatif à la fouille administrative de bâtiments, de moyens de transport et de zones non bâties en cas de danger grave et imminent de calamités, de catastrophes ou de sinistres, ou lorsque la vie ou l'intégrité physique de personnes est gravement menacée, réservait cette compétence aux fonctionnaires de police, la loi (l'article 44/13 LFP) confère aux agents de police la tâche d'assister les fonctionnaires de police dans l'exécution de ces fouilles. Si l'article 44/13, 1°, LFP mentionne les bâtiments et les moyens de transport, l'assistance des agents de police peut également être requise pour la fouille de zones non bâties.

Cette assistance s'exerce sur ordre d'un officier de police administrative, sous la responsabilité de l'officier ordonnant ou du fonctionnaire de police à qui l'assistance est fournie et dans le respect des conditions reprises à l'article 27 LFP.

7.3. Surveillance des personnes arrêtées (article 44/13, 2°, LFP)

La loi relative aux agents de police charge ces derniers de la surveillance des personnes arrêtées. La ratio legis de cette nouvelle tâche est bien entendu la même que ce qu'il en est en matière de fouille de personnes (voir infra), de bâtiments et de moyens de transport, à savoir maintenir la confiance du public dans les capacités d'intervention des membres du cadre opérationnel des services de police et permettre aux fonctionnaires de police de se concentrer sur les missions purement policières, notamment, en confiant aux agents de police des tâches qui ne nécessitent pas une compétence policière étendue. Le but du législateur n'est pas de laisser les agents de police assurer seuls cette tâche. Ils accomplissent cette mission sous la responsabilité de l'officier de police administrative (articles 31 et 34 LFP) ou judiciaire (article 15 LFP) qui en a donné l'ordre.

Il est important de préciser que cette compétence ne s'exerce qu'en matière de surveillance des personnes arrêtées et qu'elle ne s'étend pas aux autres activités de gestion des personnes arrêtées, détenues ou retenues, comme par exemple le transfert ou l'extraction.

7.4. Saisie administrative et demande d'aide ou d'assistance (articles 30, 42 et 44/17 LFP)

Le nouvel article 44/17 de la LFP assimile les agents de police aux fonctionnaires de police pour l'application des articles 30 et 42 de la LFP.

La première assimilation permet aux agents de police de soustraire à la libre disposition de son propriétaire ou détenteur un objet ou un animal présentant un danger pour la vie ou l'intégrité physique des personnes et la sécurité des biens (article 30 LFP).

La seconde assimilation permet aux agents de police de requérir l'aide ou l'assistance de personnes présentes lorsqu'ils sont mis en danger dans l'exercice de leurs missions ou lorsque d'autres personnes sont en danger (article 42 LFP).

L'attribution de ces compétences aux agents de police s'opérant par l'assimilation de ces derniers aux fonctionnaires de police pour l'application des articles 30 et 42 LFP, l'exercice de ces nouvelles compétences doit respecter les conditions qui y sont prévues.

7.5. Droit de retenir une personne (article 44/15, alinéa 1^{er}, LFP)

De bevoegdheid waarover de agenten van politie beschikken om een persoon die bij een misdrijf of wanbedrijf op heterdaad werd betrapt, vast te houden, is in artikel 1, 2° van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis ingeschreven (17).

Aangezien de wet betreffende de voorlopige hechtenis bijzonder beknopt is en aangezien dat enkele van haar toepassingsvoorwaarden enkel in de rechtsleer zijn toegelicht, achtte de wetgever het aangewezen om de bevoegdheid van de agenten van politie ter zake te herdefiniëren. Er werd geopteerd voor een expliciete omschrijving van deze voorwaarden zodat er geen enkele onduidelijkheid meer zou bestaan met betrekking tot de omstandigheden waarin de bijzonder verregaande maatregel van vrijheidsberoving kan worden toegepast.

De heterdaad is de basis om deze politieopdrachten aan agenten van politie toe te vertrouwen. Voor deze toepassing wordt het concept van de heterdaad (18) in enge zin gehanteerd, namelijk wanneer het wanbedrijf of de misdrijf wordt gepleegd of net is gepleegd of wanneer de dader wordt gevolgd door het openbaar geroep. De derde hypothese van artikel 41 SV., met name het geval waarin de persoon kort na het misdrijf wordt aangetroffen met bewijzen van het misdrijf op hem, werd niet weerhouden.

De agent van politie die een persoon vasthoudt in voornoemde situatie moet onmiddellijk een politieambtenaar waarschuwen.

De algemene termijn inzake de vrijheidsberoving is van toepassing op het vasthouden van een persoon door een agent van politie en kan in geen enkel geval langer dan 24 uur duren. Deze termijn begint te lopen vanaf het ogenblik dat de betrokken persoon ten gevolge van de tussenkomst van de agent van politie niet meer beschikt over de vrijheid om te gaan en te komen.

7.6. Fouillering van personen

7.6.1. Veiligheidsfouille (artikelen 44/13, 1°, en 44/15, tweede lid, WPA)

Gelet op artikel 28, §1, WPA, mogen veiligheidsfouilles enkel worden uitgevoerd door een politieambtenaar.

Het nieuwe artikel 44/13 WPA(19) voorziet echter dat de agenten van politie hulp kunnen verlenen aan politieambtenaren bij de uitvoering van veiligheidsfouilles. Deze hulp wordt verleend op bevel van een officier van bestuurlijke politie en onder verantwoordelijkheid van deze laatste of van de politieambtenaar die om de hulp heeft verzocht, mits naleving van de voorwaarden die de WPA oplegt voor de uitvoering van deze bevoegdheid door de politieambtenaren.

Voorts zijn de agenten van politie bij hun tussenkomst in geval van heterdaad, voortaan bevoegd om over te gaan tot een veiligheidsfouille als er redelijke vermoedens zijn om, op basis van materiële aanwijzingen, van de omstandigheden of op basis van het gedrag van de opgehouden persoon, te denken dat hij op zich wapens of voor de openbare orde gevaarlijke voorwerpen draagt. Zij zijn hiervoor bevoegd op basis van het nieuwe artikel 44/15, tweede lid, WPA (20).

7.6.2. Gerechtelijke fouille (artikel 44/13, 1°, WPA)

Zoals bij de veiligheidsfouille, schrijft de WPA (21) voor dat een gerechtelijke fouille moet worden uitgevoerd door een politieambtenaar.

In het raam van hun nieuwe opdrachten van bijstand aan politieambtenaren, mogen de agenten van politie thans, op bevel van een officier van gerechtelijke politie, hun hulp verlenen aan een politieambtenaar voor de uitvoering van een dergelijke fouille. Deze hulp wordt verleend onder dezelfde voorwaarden als deze van de veiligheidsfouille.

7.7. Tegenhouden van een voertuig/vervoersmiddel (artikel 44/15, derde lid, WPA)

Naast het recht om een op heterdaad betrapt persoon tegen te houden en de naar aanleiding hiervan uitgevoerde bestuurlijke fouille (veiligheidsfouille), maakt het nieuwe artikel 44/15 WPA (22) met betrekking tot de bevoegdheden van de agenten van politie in geval van heterdaad, deze laatste ook bevoegd om in deze omstandigheid het voertuig of het transportmiddel tegen te houden waarvan vermoed wordt dat het door de betrokken persoon werd gebruikt, als er redelijke gronden op basis van materiële aanwijzingen zijn, om te vermoeden dat dit voertuig gediend heeft om :

- een inbreuk te plegen
- of er voor de openbare orde gevaarlijke voorwerpen, overtuigingsstukken of bewijselementen van het misdrijf mee te vervoeren.

De agent van politie gaat niet over tot de doorzoeking van het voertuig; hij houdt het slechts tegen tot een politieambtenaar tussenkomt, en desgevallend overgaat tot de nodige bestuurlijke of gerechtelijke zoeking.

La compétence dont disposent les agents de police de retenir une personne prise en flagrant crime ou délit est inscrite à l'article 1^{er}, 2°, de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive (17).

Cette loi étant particulièrement sommaire et certaines de ses conditions d'application étant seulement expliquées dans la doctrine, le législateur a estimé nécessaire de redéfinir la compétence des agents de police en la matière. Il a donc été opté pour une description explicite de ces conditions afin que ne subsiste aucune imprécision quant aux circonstances dans lesquelles la mesure particulièrement radicale qu'est la privation de la liberté d'aller et venir peut être appliquée.

Le fondement de l'attribution de ces missions de police à l'agent de police est la flagrante infraction. Pour cette application, le concept de flagrant délit (18) est ici envisagé dans une acception limitée, à savoir le délit qui se commet actuellement ou qui vient de se commettre et le cas où l'auteur de l'infraction est poursuivi par la clameur publique. La troisième hypothèse de l'article 41 C.I.Cr., à savoir le cas où la personne est trouvée dans un temps voisin avec des preuves de l'infraction sur elle, n'est, quant à elle, pas reprise.

L'agent de police qui retient une personne dans les circonstances précitées doit immédiatement aviser un fonctionnaire de police.

Le délai général en matière de privation de liberté s'applique à la rétention d'une personne opérée par un agent de police, laquelle ne peut en aucun cas dépasser 24 heures. Ce délai prend cours à partir du moment où la personne concernée ne dispose plus, suite à l'intervention de l'agent, de la liberté d'aller et venir.

7.6. Fouilles de personnes

7.6.1. Fouille de sécurité (articles 44/13, 1°, et 44/15, alinéa 2, LFP)

En vertu de l'article 28, §1^{er}, LFP, la fouille de sécurité ne peut être exécutée que par un fonctionnaire de police.

Aux termes du nouvel article 44/13 de la LFP (19), les agents de police prêtent leur assistance aux fonctionnaires de police dans l'exécution des fouilles de sécurité. Cette assistance est prêtée sur l'ordre d'un officier de police administrative et sous la responsabilité de ce dernier ou du fonctionnaire de police à qui l'assistance est prêtée, dans le respect des conditions auxquelles la LFP soumet l'accomplissement de cette compétence par les fonctionnaires de police.

De plus, dans le cadre de leur intervention en cas de flagrant délit, les agents de police sont à présent compétents pour procéder à une fouille de sécurité lorsqu'il existe des motifs raisonnables de croire en fonction de son comportement, d'indices matériels ou des circonstances que la personne retenue porte sur elle des armes ou des objets dangereux pour l'ordre public et ce, en application du nouvel article 44/15, alinéa 2, de la LFP (20).

7.6.2. Fouille judiciaire (article 44/13, 1°, LFP)

Comme pour la fouille de sécurité, la LFP (21) exige que ce soit un fonctionnaire de police qui exécute la fouille judiciaire.

Dans le cadre de leurs nouvelles missions d'assistance aux fonctionnaires de police, les agents de police peuvent maintenant être amenés, sur ordre d'un officier de police judiciaire, à prêter leur concours à un fonctionnaire de police pour l'exécution d'une telle fouille. Cette assistance se prête dans les mêmes conditions que celle prêtée pour l'exécution d'une fouille de sécurité.

7.7. Rétention d'un véhicule/moyen de transport (article 44/15, alinéa 3, LFP)

À côté du droit de retenir une personne prise en flagrant délit de commission d'une infraction et de la fouiller administrativement (fouille de sécurité), le nouvel article 44/15 LFP (22), relatif aux compétences des agents de police en cas de flagrant délit, rend également ces derniers compétents pour, dans cette circonstance, retenir le véhicule ou le moyen de transport dont cette personne est présumée avoir fait usage, lorsqu'il y a des motifs raisonnables de croire, en fonction d'indices matériels, que ce véhicule ou ce moyen de transport a servi à

- commettre l'infraction
- ou à entreposer des objets dangereux pour l'ordre public, des pièces à conviction ou des éléments de preuve de l'infraction.

L'agent de police ne procède pas à la fouille du véhicule; il le retient jusqu'à l'intervention d'un fonctionnaire de police, pour permettre à ce dernier de procéder à la fouille administrative ou judiciaire qui s'impose.

7.8. Gebruik van geweld (artikelen 44/14 en 44/15, vierde lid, WPA)

Waar artikel 1 WPA op algemene wijze toelaat aan de politiediensten om in de omstandigheden voorgeschreven door de wet dwangmiddelen aan te wenden om hun opdrachten uit te voeren, beoogt artikel 37 WPA, waarin de wettelijke voorwaarden zijn omschreven om geweld te gebruiken, enkel politieambtenaren.

De agenten van politie kunnen voortaan geweld gebruiken, indien de voorwaarden van artikel 37 WPA worden gerespecteerd en dit in het raam van de uitvoering van hun nieuwe opdrachten van bijstand aan politieambtenaren (23) en bij de bevoegdheden hen toegekend in geval van heterdaad (24).

8. Nieuwe verplichtingen voor de agenten van politie

Het ware onlogisch de agenten van politie nieuwe taken en bevoegdheden toe te kennen, die tot op heden uitsluitend aan politieambtenaren waren toegekend, zonder hen parallel een aantal verplichtingen op te leggen die door de WPA aan politieambtenaren zijn opgelegd. Deze verplichtingen zijn vooral een waarborg tegen het oneigenlijk en abusief gebruik van de bevoegdheden toegekend door de WPA.

8.1. Verbod om opgehouden personen bloot te stellen aan de publieke nieuwsgierigheid (artikelen 35 en 44/17 WPA)

Artikel 35 WPA legt aan de politieambtenaren de verplichting op om het privé-leven van aangehouden, gevangen of opgehouden personen te beschermen en is thans toepasselijk gemaakt op de agenten van politie. Het opleggen van deze verplichting aan de agenten van politie is het logisch gevolg van de toekenning aan laatstgenoemden van bevoegdheden om personen tegen te houden of over te gaan tot bestuurlijke foullering in geval van heterdaad en opdrachten van bijstand in de uitvoering van foulleringen van personen en bewaking van aangehouden personen.

8.2. Wederzijdse hulp (artikelen 43, 44/12 en 44/17 WPA)

De artikelen 44/12 en 44/17(25) WPA, herinneren eraan dat de principes van wederzijdse hulp en efficiënte samenwerking het optreden van het geheel van de politiediensten moeten leiden en dus tevens op de agenten van politie toepasselijk zijn.

De hulp wordt verleend door de agenten van politie onder de verantwoordelijkheid van de politieambtenaar of agent van politie die deze hulp geniet en met respect voor de voorwaarden die de WPA oplegt bij de uitvoering van opdrachten door de politieambtenaren.

8.3. Controle van de verwerking van informatie (artikelen 44/7, 44/11 en 44/17 WPA)

De agenten van politie krijgen, net zoals de politieambtenaren, in het raam van de uitoefening van hun opdrachten kennis van gegevens met privé karakter en informatie die andere politiediensten kunnen aanbevelen. Bijgevolg zijn de bepalingen van de WPA die de controle op het gebruik van privé-gegevens door de personeelsleden van de politiediensten en de sanctivering van het achterhouden van politionele informatie regelen, voortaan op hen van toepassing.

8.4. Verplichting tot legitimatie

Ten slotte gelden voor de agenten van politie dezelfde verplichtingen als voor de politieambtenaren inzake het doen blijken van hun hoedanigheid middels hun legitimatiekaart.

U gelieve, Mevrouw, Mijnheer de Gouverneur, de datum waarop deze omzendbrief in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt, in het bestuursmemoriaal te willen vermelden.

De Minister,
P. DEWAELE

Nota's

(1) Ontwerp van koninklijk besluit betreffende de bewapening van de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, alsook van de bewapening van de politieambtenaren bij het Comité P, het Comité I en de Algemene Inspectie van de federale politie en van de lokale politie.

(2) Artikel 24 van het koninklijk besluit van 26 maart 2001 tot uitvoering van de artikelen 13, 27, tweede en vijfde lid en 53 van de wet van 27 december 2000 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de rechtspositie van het personeel van de politiediensten (*Belgisch Staatsblad* 6 april 2001).

(3) *Belgisch Staatsblad* 23 mei 1995.

(4) Ministeriële omzendbrief POL 26bis van 3 mei 1995 betreffende de bewapening van de gemeentepolitie, die de omzendbrief POL 26 van 9 oktober 1986 vervangt.

(5) Omzendbrief POL 37 van 28 januari 1993 betreffende het statuut van de hulpagent van politie, ter vervanging van de omzendbrief POL 37 van 5 februari 1991 (*Belgisch Staatsblad* 2 februari 1993), aangevuld met de omzendbrief POL 37bis van 10 juni 1997 (*Belgisch Staatsblad* 4 juli 1997) en gewijzigd door de omzendbrief POL 37ter van 29 mei 1998 (*Belgisch Staatsblad* 26 juni 1998).

7.8. Usage de la force (articles 44/14 et 44/15, alinéa 4, LFP)

Si l'article 1^{er} de la LFP autorise, de manière générale, les services de police à recourir, dans les conditions prévues par la loi, à des moyens de contrainte pour l'accomplissement de leurs missions, l'article 37 de la même loi, siège des conditions légales auquel est soumis tout usage de la force, ne concerne que les fonctionnaires de police.

Les agents de police peuvent à présent faire usage de la force, dans le respect des conditions prévues à l'article 37 LFP, dans le cadre de l'exécution de leurs nouvelles missions d'assistance aux fonctionnaires de police (23) et des compétences qui leur sont octroyées en cas de flagrant délit (24).

8. Nouvelles obligations des agents de police

Il eut été illogique de conférer aux agents de police de nouvelles tâches et compétences appartenant, jusqu'à présent, exclusivement aux fonctionnaires de police, sans parallèlement les soumettre à certaines obligations imposées par la LFP aux fonctionnaires de police, ces obligations constituant, pour la plupart, un garde-fou à un usage abusif et impropre des compétences octroyées par la LFP.

8.1. Interdiction d'exposer les personnes retenues à la curiosité publique (articles 35 et 44/17 LFP)

L'article 35 LFP qui impose aux fonctionnaires de police de protéger la vie privée des personnes arrêtées, détenues ou retenues est rendu applicable aux agents de police. La soumission des agents de police à l'application de cet article est la suite logique de l'attribution à ces derniers de compétences de rétention et de fouille administrative en cas de flagrant délit, d'une mission de surveillance des personnes arrêtées et des missions d'assistance dans l'exécution de fouilles de personnes.

8.2. Assistance mutuelle (articles 43, 44/12 et 44/17 LFP)

Les articles 44/12 et 44/17(25) de la LFP rappellent que les principes d'assistance mutuelle et de coopération efficace doivent guider l'action de l'ensemble des services de police et sont donc également applicables aux agents de police.

L'assistance est prêtée par les agents de police sous la responsabilité du fonctionnaire ou agent de police qui en bénéficie et dans le respect des conditions auxquelles la LFP soumet l'accomplissement de leurs missions par les fonctionnaires de police.

8.3. Contrôle du traitement des informations (articles 44/7, 44/11 et 44/17 LFP)

Les agents de police sont, à l'instar des fonctionnaires de police, amenés, dans le cadre de l'exercice de leurs missions, à prendre connaissance de données à caractère privé et d'informations susceptibles d'intéresser d'autres services de police. En conséquence, les dispositions de la LFP organisant le contrôle de l'utilisation par les membres des services de police des données à caractère privé et sanctionnant la rétention d'informations policières utiles leur sont rendues applicables.

8.4. Obligation de légitimation

Enfin, les agents de police sont astreints aux mêmes obligations que les fonctionnaires de police en ce qui concerne la justification de leur qualité au moyen de leur carte de légitimation.

Je vous prie, Madame, Monsieur le Gouverneur, de bien vouloir mentionner au Mémorial administratif la date à laquelle cette circulaire a été publiée au *Moniteur belge*.

Le Ministre,
Patrick DEWAELE

Notes

(1) Projet d'arrêté royal relatif à l'armement de la police intégrée, structurée à deux niveaux, ainsi qu'à l'armement des fonctionnaires de police auprès du Comité P, du Comité R et de l'Inspection générale de la police fédérale et de la police locale.

(2) Article 24 de l'arrêté royal du 26 mars 2001 portant exécution des articles 13, 27, alinéas 2 et 5 et 53 de la loi du 27 décembre 2000 portant diverses dispositions relatives à la position juridique du personnel des services de police (*Moniteur belge*, 6 avril 2001).

(3) *Moniteur belge*, 23 mai 1995.

(4) Circulaire ministérielle POL 26bis du 3 mai 1995 relative à l'armement de la police communale, remplaçant la circulaire POL 26 du 9 octobre 1986.

(5) Circulaire POL 37 du 28 janvier 1993 relative au statut de l'agent auxiliaire de police, remplaçant la circulaire POL 37 du 5 février 1991 (*Moniteur belge* 2 février 1993); complétée par la circulaire POL 37bis du 10 juin 1997 (*Moniteur belge* 4 juillet 1997) et modifiée par la circulaire POL 37ter du 29 mai 1998 (*Moniteur belge* 26 juin 1998).

(6) Artikel 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 10 april 1995, ingevoerd door het koninklijk besluit van 23 april 1998 (*Belgisch Staatsblad*, 12 mei 1998); hoofdstuk I, punten B.1. en C.1. van de omzendbrief POL 26bis; omzendbrief POL 37ter (*Belgisch Staatsblad* 26 juni 1998).

(7) koninklijk besluit van 10 juni 2006 betreffende het uniform van de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus (*Belgisch Staatsblad* 14 juli 2006).

(8) Overeenkomstig de bepalingen van artikel 117, derde lid WGP.

(9) Dwingende richtlijn van 2 augustus 2005 betreffende het solidariteitsmechanisme tussen de politiezones inzake de versterkingen voor opdrachten van bestuurlijke politie.

(10) Omzendbrief POL 37, op cit.

(11) Artikel 62 van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer (*Belgisch Staatsblad* 27 maart 1968).

(12) Wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer (*Belgisch Staatsblad* 27 maart 1968).

(13) Wet die de gemeenten toelaat retributies toepasselijk te maken op het parkeren van motorvoertuigen (*Belgisch Staatsblad*, 23 maart 1965).

(14) *Belgisch Staatsblad*, 4 april 1969.

(15) Wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer (*Belgisch Staatsblad* 27 maart 1968).

(16) *Belgisch Staatsblad*, 14 april 1999. Een ontwerp van omzendbrief om deze op te heffen en te vervangen wordt thans opgesteld.

(17) *Belgisch Staatsblad*, 14 augustus 1990.

(18) Artikel 41 van het Wetboek van Strafvordering.

(19) Ingevoegd door artikel 6 van de wet betreffende de agenten van politie.

(20) Ibidem.

(21) Artikel 28, § 2, WPA.

(22) Ingevoegd door artikel 6 van de wet betreffende de agenten van politie.

(23) Nieuwe artikelen 44/12 en 44/13, 1^o WPA.

(24) Nieuw artikel 44/15 WPA.

(25) Dewelke het artikel 43 WPA toepasselijk maakt op de agenten van politie.

(6) Article 1^{er}, alinéa 2, de l'arrêté royal du 10 avril 1995 introduit par l'arrêté royal du 23 avril 1998 (*Moniteur belge*, 12 mai 1998); chapitre I^{er}, points B, 1. et C, 1., de la circulaire POL 26bis; circulaire POL 37ter (*Moniteur belge* 26 juin 1998).

(7) Arrêté royal du 10 juin 2006 relatif à l'uniforme de la police intégrée, structurée à deux niveaux (*Moniteur belge*, 14 juillet 2006).

(8) Aux termes de l'article 117, alinéa 3, LPI.

(9) Directive contraignante du 2 août 2005 relative au mécanisme de solidarité entre zones de police en matière de renforts pour des missions de police administrative.

(10) Circulaire POL 37, op cit.

(11) Article 62 de la loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière (*Moniteur belge*, 27 mars 1968).

(12) Loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière (*Moniteur belge*, 27 mars 1968).

(13) Loi permettant aux communes d'établir des redevances de stationnement applicables aux véhicules à moteur (*Moniteur belge*, 23 mars 1965).

(14) *Moniteur belge*, 4 avril 1969.

(15) Loi du 16 mars 1968 relative à la police de la circulation routière (*Moniteur belge*, 27 mars 1968).

(16) *Moniteur belge*, 14 avril 1999. Un projet de circulaire l'abrogeant et la remplaçant est en cours d'élaboration.

(17) *Moniteur belge*, 14 août 1990.

(18) Article 41 du Code d'instruction criminelle.

(19) Introduit par l'article 6 de la loi relative aux agents de police.

(20) Ibidem

(21) Article 28, § 2, LFP.

(22) Introduit par l'article 6 de la loi relative aux agents de police.

(23) Nouveaux articles 44/12 et 44/13, 1^o, LFP.

(24) Nouvel article 44/15 LFP.

(25) Lequel rend l'article 43 LFP applicable aux agents de police.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST FINANCIEN

Administratie van het kadaster, registratie en domeinen

*Bekendmakingen voorgeschreven bij artikel 770
van het Burgerlijk Wetboek*

[2006/54422]

Erfloze nalatenschap van Decoutere, Maria Godelieva

Mevr. Decoutere, Maria Godelieva, geboren te Izegem op 18 juni 1905, woonachtig te Moorslede, Pater Lievensstraat 20, is overleden te Moorslede op 30 december 1999, zonder gekende erfopvolgers na te laten.

Alvorens te beslissen over de vraag van de Administratie van de BTW, registratie en domeinen, namens de Staat, tot inbezitstelling van de nalatenschap, heeft de rechtbank van eerste aanleg te Ieper, bij beschikking van 6 oktober 2006, de bekendmakingen en aanplakkingen voorgeschreven bij artikel 770 van het Burgerlijk Wetboek bevolen.

Brugge, 17 oktober 2006.

De gewestelijke directeur van de registratie a.i.,
P. Verstraete.

(54422)

SERVICE PUBLIC FEDERAL FINANCES

Administration du cadastre, de l'enregistrement et des domaines

*Publications prescrites par l'article 770
du Code civil*

[2006/54422]

Succession en déshérence de Decoutere, Maria Godelieva

Mme Decoutere, Maria Godelieva, née à Izegem le 18 juin 1905 à Moorslede, Pater Lievensstraat 20, est décédée à Moorslede le 30 décembre 1999, sans laisser de successeur connu.

Avant de statuer sur la demande de l'Administration de la T.V.A., de l'enregistrement et des domaines, tendant à obtenir, au nom de l'Etat, l'envoi en possession de la succession, le tribunal de première instance à Ieper a, par ordonnance du 6 octobre 2006, ordonné les publications et les affiches prescrites par l'article 770 du Code civil.

Bruges, le 17 octobre 2006.

Le directeur régional de l'enregistrement a.i.,
P. Verstraete.

(54422)